

[Udenrigsministeren.]

høje Ting har tilsagt min Villighed til at gøre mit yderste for at faa dem udnyttet, at den højeste Værdi, vi i Januar Maaned regnede med at opnaa for de 5 Landbrugsvarer, der er Tale om, nu er naaet. Mængden er ikke fuldt ud naaet, i hvert Fald ikke i Styktal. Naar vi tager Svinene, er Forholdet det, at vi regnede dem til en forholdsvis beskeden Pris i Forhold til det, de nu virkelig er kommet til at koste pr. Stk., og det samlede Beløb, man faar ind for Svinene til Tyskland i Aar, bliver omtrent det, som man vilde have faaet ind, hvis man havde faaet de alleryderste Kontingenter med den Prisbetingelse, som man havde dengang, og med den Vægt, som man gik ud fra — for naar Priserne nu er saa meget højere, beror det paa, at det er meget tungere Svin, man har solgt, end forudsat dengang. I Vægt er i Virkeligheden det hele gennemført selv om ikke i Styktal, og det ved vist ingen bedre end det ærede Medlem. Altsaa, den Fremgang paa mellem 80 og 90 Millioner i Salget af denne Gruppe af Varer, hvormed vi regnede i Januar, er naaet. Det kunde være glædeligt, om vi i Stedet for ved den fulde Udnyttelse af Styktal og Salgsmulighed var kommet til 100 eller 120 Millioner, men Verden er nu engang ikke saadan indrettet, at man kan diktere sine Medmennesker alt, hvad man ønsker, og at man kan faa alle sine Krav opfyldt.

Hauch: Den højtærede Udenrigsminister skuffer mig ikke. Den højtærede Minister fortsætter paa samme Linie som hidtil i Folketinget og her og fastholder det Synspunkt, at der ikke kan knytte sig noget Ansvar til Administrationen. Men den højtærede Udenrigsminister kan forsøge saa meget, han vil, og udfolde saa mange Argumenter, han vil, Ansvaret vil dog bundfælde sig hos Administrationen i denne Sag, dersom det havde været Meningen, at man vilde udnytte Salgsmulighederne.

Nu siger den højtærede Udenrigsminister, at Værdien er naaet. Ja, men den højtærede Udenrigsminister ved jo, at den Værdi, der i saa Henseende var Tale om som Udgangspunkt i sin Tid, var Prisforholdene paa det paagældende Tidspunkt. Men vi har alle sammen haabet paa, at vi skulde faa en Prisstigning, og det har vi

ogsaa faaet, og denne Prisstigning maatte den højtærede Udenrigsminister da i hvert Fald kalkulere med, dersom han vilde fremstille Sagen ganske objektivt. Desuden var det ogsaa Penge, det drejede sig om, og det, der maatte interessere Landbruget i den Henseende, var naturligvis at faa det hele udnyttet.

Jeg vil gerne som Slutning af denne Forhandling for mit Vedkommende sige: Vi havde Forretningsmænd her i Landet, som var villige til at købe Varer i Tyskland og betale kontant, Varer, som de ikke har faaet, fordi man har nægtet dem at faa de Varer. Om det er sket i Henhold til Loven eller ikke, ved jeg ikke, men saaledes er Forholdet, og den højtærede Udenrigsminister ved jo meget godt, at det er saaledes. Nu siger den højtærede Minister, at Handelsstanden vil gerne købe, naar den er vis paa, at den kan sælge. Ja, det er da klart; men der er nogle, som ligger med Valutaattester, og som ikke kan udnytte dem af mange forskellige Grunde, bl. a. af den Grund, at den Valutaattestmængde, de har, er for lille. En Mand har søgt Valutaattester for, skal vi sige 2 500 Kr., han har maaske faaet for 1 200 Kr., og han er da ikke i Stand til at indfri den paagældende Varepost.

Naar man fra Administrationens Side ønsker, at Traktaten skal udnyttes fuldt ud — den højtærede Udenrigsminister var jo inde paa et Forsvar for det, der er sket, med en Henvisning til, at det egentlig var tilfredsstillende; jeg ved ikke, om ærede Medlemmer lagde Mærke til det, det gjorde jeg, og det skabte et vist Mismod hos mig, fordi det lod formode, at Udenrigsministeren for sit Vedkommende kunde falde til over for det, der er sket, hvad jeg ikke kan som Repræsentant for Landbruget — naar Forholdet altsaa var det, at vi kunde have faaet disse Salgsmuligheder udnyttet, dersom vi havde imødekommet Købetragen hos Handelsstanden, som vilde købe og betale kontant — og det vilde man kun, fordi man kunde sælge Varerne —, saa siger jeg, at enten hidrører Ikke-Udnyttelsen fra, at Valutaloven er i Vejen for saadan Udnyttelse, og saa maa den laves om, eller ogsaa hidrører den fra det, den højtærede Udenrigsminister sidst var inde paa, at han egentlig personlig synes, at det er tilfreds-